

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2617

гр. София, 09.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 09.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **3010** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр.чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1012-21-516/09.03.2020г. по описа на ТП на НОИ-С. –град от А. М. Ж. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], чрез адв.В. Г. от САК със съдебен адрес.гр.С., [улица], вх.В., ет.8, ап.22 срещу Решение № 1040-21-183/20.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е потвърдено Разпореждане №РВ-3-21-00695558/20.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, като правилно и законосъобразно, издадено на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 и с чл.117 ал.1 т.2 от КСО

В жалбата е направено искане за спиране изпълнението на решението на основание чл.166 ал.2 от АПК.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт, съдът съобрази следното:

Оспореното решение подлежи на предварително изпълнение по силата на закона - чл. 118а, ал. 1 от КСО. Съгласно посочената разпоредба обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл.117 ал.1 т.2 от КСО, не спира изпълнението им. В случая разпореждането освен по чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО е и по чл.117 ал.1 т.2 от КСО следователно потвърждаващото го решение е от категорията на визираните в чл. 118а, ал. 1 от КСО.

По приложението на чл. 166, ал. 4 от АПК относно решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, е налице съдебна практика (Определение № 4585 от 29.03.2012 г. на ВАС по адм. дело № 2760/2012 г., VI отд.), съгласно която няма изрична забрана за съдебен контрол по отношение на

предварителното изпълнение.

Съдът след като съобрази, че е налице допуснато по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, същият е обжалван по съдебен ред и не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол по отношение на предварителното изпълнение, приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК дава възможност при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия да бъде спряно предварителното изпълнение ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Доказателствената тежест за установяване на предпоставките по чл. 162, ал. 2 от АПК е за жалбоподателя.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК установява в тежест на жалбоподателя да установи причини, които да обосноват спиране на акта - факти и обстоятелства, от които да се заключи, че изпълнението на обжалвания актове би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В случая в жалбата до съда не се сочат никакви обстоятелства от категорията на визираните в чл. 166, ал. 2 АПК, които да водят до извод, че предварителното изпълнение на решението и разпореждането ще доведе до трудно поправима вреда за жалбоподателя или значителна такава.

В настоящия случай от приложеното по делото разпореждане, потвърдено с Решение № 1040-21-183/20.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. -град, обосновано и законосъобразно е прието, дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] не са извършвали дейност по смисъла на Търговския закон за периода 2016-2018г., която да предполага наемане на лица по трудово договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност. В системата на НАП са регистрирани трудови договори с посочените дружества и жалбоподателя А. Ж. без да е възникнало и съществувало трудово правоотношение между страните. В тази връзка е направен изводът, че жалбоподателят, за който има подадени данни за сключени трудови договори няма качеството на осигурено лице по смисъла на параграф 1, т.3 от ДР на КСО.

По изложените съображения съдът приема за недоказано, че предварителното изпълнение на оспореното решение ще причини настъпването на значителни или трудно поправими вреди на жалбоподателите.

Следователно искането за спиране на предварителното изпълнение е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение

По изложените съображения, искането по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК като неоснователно следва да се остави без уважение.

Водим от горното СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. М. Ж. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], чрез адв.В. Г. от САК със съдебен адрес.гр.С., [улица], вх.В., ет.8, ап.22 за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-183/20.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ –С. град.

Определението не подлежи на обжалване с частна жалба съгласно чл.118а ал.3 от КСО.

СЪДИЯ